

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

จากสภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจทั้งภายในและระหว่างประเทศในปัจจุบัน ทำให้แต่ละประเทศเริ่มมองหาตลาดใหม่นอกประเทศ เพื่อใช้เป็นตลาดรองรับสินค้าจากประเทศตน หรือเพื่อใช้เป็นแหล่งลงทุนเพื่อทำการผลิตแห่งใหม่ของประเทศ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในแถบเอเชียที่ได้เริ่มเข้าไปมีบทบาทในเวทีการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการลงทุนในอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติจากประเทศพัฒนาแล้ว เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งทรัพยากรที่สมบูรณ์ค่าจ้างแรงงานต่ำ มีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด รัฐบาลมีนโยบายให้การสนับสนุนการลงทุนอย่างเต็มที่ ประกอบกับนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ได้รับการเคลื่อนย้ายเงินทุนเป็นจำนวนมากเข้าสู่ประเทศ และนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การจัดการต่างๆ เข้ามาด้วยอันเป็นการช่วยให้เกิดการพัฒนาความสามารถของบุคลากรภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยรัฐบาลคาดว่า การลงทุนจากต่างประเทศจะสามารถทดแทนการนำเข้า เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศ และส่งออกสินค้าเพื่อเป็นรายได้ของประเทศเป็นการพัฒนาส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสำหรับเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศสุทธิที่เข้ามาในประเทศไทย มีอัตราการขยายตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากพ.ศ. 2546 และสูงถึง 10479.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ใน พ.ศ. 2549 แต่ภาวะเศรษฐกิจของโลกได้ชะลอตัว ทั้งนี้เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ซบเซา การกีดกันทางการค้าของโลกที่มีต่อการส่งออกของไทย ทำให้นักลงทุนต่างชาติไม่กล้าที่จะเข้ามาลงทุน เป็นผลทำให้การลงทุนเหลือ 5,518.30 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ใน พ.ศ. 2552 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1.1 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิในไทย

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ปี	มูลค่า
2547	5,165
2548	4,956
2549	10,479.71
2550	10,272.66
2551	7,573.70
2552	5,518.30

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2553. เงินลงทุนจากต่างประเทศโดยตรงสุทธิ. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.

การลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในไทยที่มีแนวโน้มลดลง มาจากสาเหตุข้างต้น แล้วยังอาจประกอบกับประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติที่ลดลง ราคาที่ดิน และค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นมากจากอดีต ด้วยสาเหตุต่างๆ เหล่านี้ทำให้กระแสเงินทุนจากนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนทำการผลิตในอุตสาหกรรมลดลง และหันไปให้ความสนใจลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านของไทยเพิ่มมากขึ้นแทน เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ราคาที่ดินและค่าจ้างแรงงานต่ำ ค่าของเงินที่อ่อนตัวอยู่ตลอดเวลาเมื่อเทียบกับค่าเงินบาทของไทย ทำให้นักลงทุนต่างประเทศอย่างสหรัฐฯ ได้หวัน ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ เข้าไปลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้นใน พ.ศ. 2545 กระแสการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในไทยได้ชะลอตัวลดลง โดยการคาดการณ์ตามกระแสภาวะเศรษฐกิจโลก เนื่องมาจากสาเหตุการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการอ่อนตัวของความเชื่อมั่นทางธุรกิจ ซึ่งเป็นผลทำให้การลงทุนโดยตรงได้ลดจำนวนลงตามเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มถดถอยอย่างต่อเนื่อง หากเปรียบเทียบการ ลงทุนของนักลงทุนต่างชาติใน พ.ศ. 2551 กับ พ.ศ. 2552 จะเห็นว่าจำนวนโครงการและจำนวนเงินลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงตามรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 1.2 การลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในไทย พ.ศ. 2551 เทียบ พ.ศ. 2552

ประเทศ	จำนวน โครงการ			เงินลงทุน(พันล้านบาท)		
	2551	2552	เปลี่ยนแปลง (%)	2551	2552	เปลี่ยนแปลง (%)
ญี่ปุ่น	217	117	-53.91	163.46	44.64	-27.30
ยุโรป	59	45	-30	42.68	21.65	-50.72
ไต้หวัน	40	31	-22.5	15.25	9.67	-63.40
สิงคโปร์	41	30	-22.5	4.06	2.19	-53.94
สหรัฐอเมริกา	30	27	-10	9.23	2.27	-24.59

หมายเหตุ: การลงทุนจากต่างประเทศคิดจากโครงการที่ต่างชาติถือหุ้นรวมกันตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. 2552. สรุปสถานะการลงทุนจากต่างประเทศ.
กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.

กระแสเงินทุนที่นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนมีแนวโน้มลดลงและจากมาตรการ กีดกันใน การส่งออกทำให้นักลงทุนไทยพยายามแสวงหาตลาดสินค้าแห่งใหม่เพื่อรองรับสินค้าควบคู่ไปกับการหาแหล่งลงทุนผลิตสินค้า ทำให้ประเทศไทยต้องเปลี่ยนแปลงจากผู้รองรับการลงทุนเป็นผู้ ลงทุนในต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันนักธุรกิจไทยได้มีการขยายฐานการลงทุนไปลงทุนในประเทศ ต่างๆ หลายประเทศ โดยรัฐบาลไทยได้ให้การสนับสนุน และให้ความสำคัญของฐานการลงทุนไทย ในต่างประเทศ พร้อมทั้งได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ หากพิจารณาจาก สถิติมูลค่าการลงทุนใน ต่างประเทศ ปรากฏว่า กลุ่มประเทศที่นักลงทุนต่างชาติไปลงทุน ได้แก่ ประเทศกัมพูชา จีน สปป.ลาว เวียดนาม สหภาพพม่า มาเลเซียฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และอินเดีย พบว่ามูลค่าการลงทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลไทยได้ให้การสนับสนุนและ ให้ความสำคัญของฐานการลงทุนไทยในต่างประเทศ พร้อมทั้งได้กำหนดนโยบายการส่งเสริมการ ลงทุนสำหรับนักลงทุนไทยในต่างประเทศ และโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาค เพื่อ ศึกษาความเป็นไปได้และความช่วยเหลือทางการค้าการลงทุน และให้สิทธิประโยชน์ต่างๆเพิ่มมา กขึ้นเพื่อการลงทุนร่วมกัน

จากความสนใจของนักลงทุนไทยและต่างชาติที่มีต่อกลุ่มประเทศในอาเซียน จึงนำมาสู่ ความสนใจในการศึกษาการลงทุนของแต่ละประเทศโดยนำข้อมูลของแต่ละประเทศมา

ทำการศึกษาเพื่อพิจารณาถึงตัวชี้วัดที่สำคัญในการกำหนดการเข้าไปลงทุนในแต่ละประเทศดังกล่าว เพื่อให้ นักลงทุนใช้เป็นแนวทางการตัดสินใจก่อนเข้าไปลงทุนในแต่ละประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อวิเคราะห์และศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศว่ามีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดในการลงทุน และแต่ละปัจจัยมีผลในทิศทางไหน มากน้อยเพียงใด ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย
2. เป็นประโยชน์ต่อองค์กรต่างๆ รวมไปถึงผู้ที่มาส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดและวางแผนนโยบายการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวกับเปิดรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และไทยในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด ทุกประเทศที่เข้ามาลงทุนในแต่ละประเทศ โดยใช้ข้อมูลทศวรรษเป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541-พ.ศ.2551 ดังนั้นข้อมูลตัวแปรที่จะใช้ในการศึกษาคือ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศที่แท้จริง อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ โดยเปรียบเทียบ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในประเทศโดยเปรียบเทียบ มูลค่าของการส่งออกแต่ละประเทศ จึงต้องเป็นข้อมูลอนุกรมรายไตรมาส

ในการศึกษานี้ได้ประยุกต์ใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติด้วยเทคนิควิธี Cointegration และ Error Correction Model ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และพิจารณาปัจจัยที่กำหนดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ